

2. În fapt, instanța a constatat că inculpatul Zlotea Gheorghe, în noaptea de 20 spre 21 mai 2012, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras de pe imașul din nemijlocita apropiere a stînei din extravilanul s. Fărlădeni, r-nul Căușeni, 2 viței, ce aparțineau părții vătămate Gangan Dmirtii, cauzîndu-i acestuia un prejudiciu material considerabil în sumă de 12000 lei.

Tot el, la 13 decembrie 2012, în jurul orei 2.30, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, neidentificate de organul de urmărire penală, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe lotul de pămînt ce aparținea lui Mușinschi Ion, din or. Căușeni, str. Mihai Viteazu 26, de unde au sustras lemn forestier, însă intenția nu a fost realizată din cauze independente de voința lor, cauzîndu-i părții vătămate Mușinschi Ion un prejudiciu material considerabil în sumă de 3500 lei.

Instanța a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune considerabile și în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca tentativă de furt, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, de mai multe persoane, prin pătrunderea în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, dar din cauze independente de voința făptuitorului aceasta nu și-a produs efectul.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că în acțiunile inculpatului este prezentă recidiva deosebit de periculoasă.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care pe epizodul de sustragere a vițelilor să fie achitat, iar pe epizodul de sustragere a lemnului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

Apelantul a invocat că nu a comis furtul de vite și pedeapsa aplicată este prea aspră.

4. Prin decizia Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, apelul a fost respins.

Instanța de apel a reținut că instanța de judecată corect a dat apreciere tuturor probelor și, reieșind din circumstanțele cauzei, just a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 27, 186 alin. (2) lit. d), b), c) Cod penal, aplicîndu-i o pedeapsă echitabilă faptelor săvîrșite.

Argumentele invocate de apelant nu constituie temei de casare a sentinței, deoarece vina inculpatului este pe deplin dovedită prin declarațiile părților vătămate Gangan Dmitri, Mușinschi Ion, martorilor S. Ceban, V. Roșu și Gh. Gheorghe, date pe parcursul urmăririi penale și confirmate în instanța de judecată.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și dispunerea rejudecării cauzei în altă instanță de apel.

Recurentul a specificat că dosarul a fost fabricat, că instanțele incorect au apreciat probele administrate pe caz.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Zlotea Gheorghe Ion împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 11 iulie 2013 și deciziei Curții de Apel Bender din 23 octombrie 2013, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, semnată la 11 aprilie 2014 și pronunțată la 30 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

